عقیدت دے پھُل

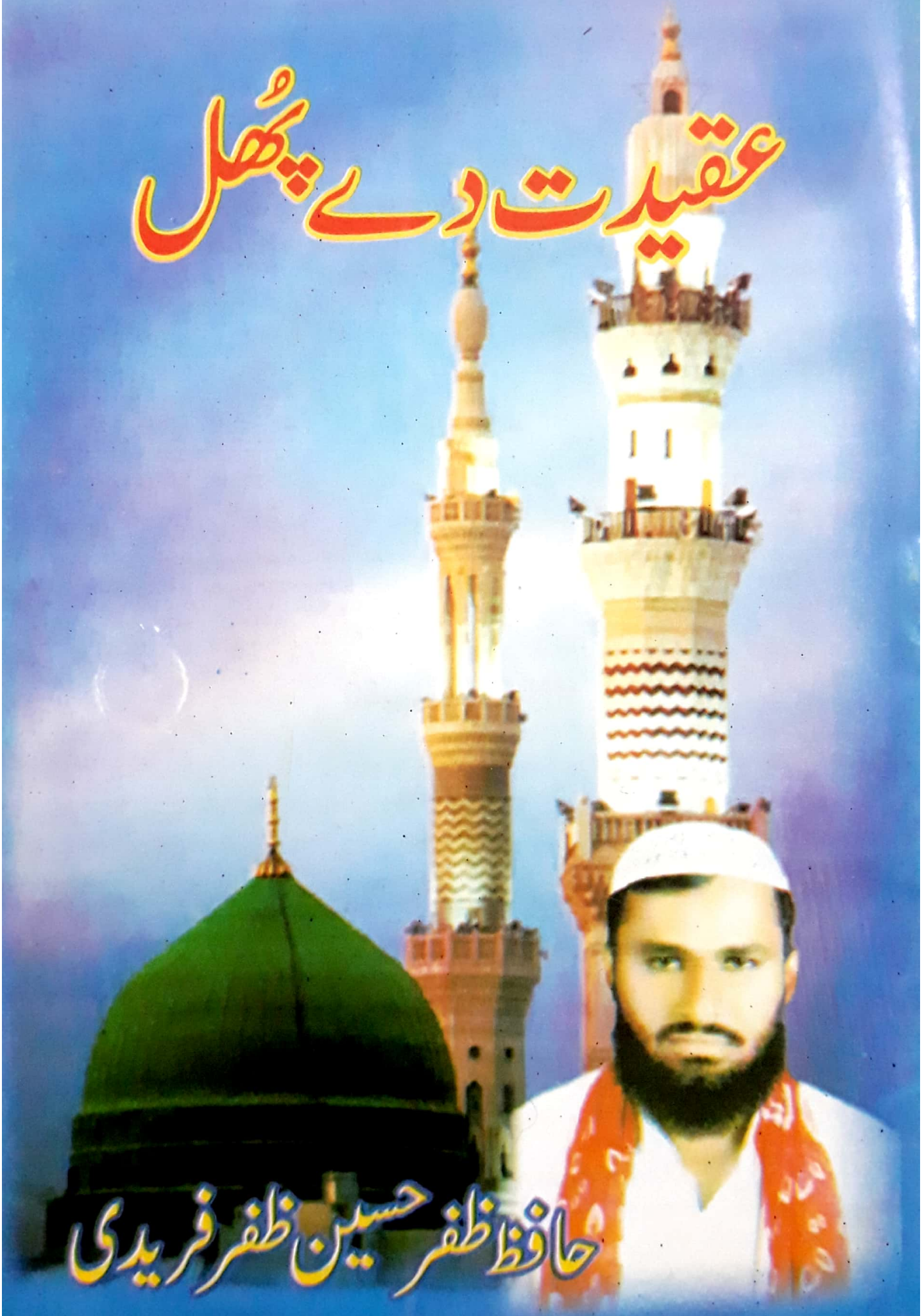

حافظ ظفر حسین ظفر فریدی

عقیدت دے پھل

حافظ ظفر حسین ظفر فریدی

خادم دربار حضرت گل کنول سئیں

0300-7373015

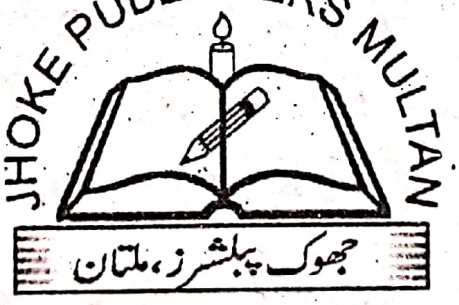

جھوک پبلشرز

بیرون دولت گیٹ ملتان 061-4511568

سبھے حق ہتھیکڑے ہن!

کتاب داناں ——— عقیدت دے پھل

شاعر: ——— حافظ ظفر حسین ظفر فریدی

ناشر ——— جھوک پبلشرز ملتان

کمپوزنگ ——— شبیر احمد بلوچ

ٹائٹل ——— ایاز محمود دھریجہ

اشاعت مکرر.....2013ء

چھاپہ خانہ ——— جھوک پرنٹرز ملتان

مُل ——— 101/- روپے

فرمائش: ——— حافظ ڈاکٹر محمد المدینہ بک سنٹر علی پور

اشاعت مکرر 2018ء

اشاعت مکرر 2014ء

ملن دے پتے

☆ الٰہی بخش بک سیلر، سکول بازار رحیم یار خان ☆ المدینہ بک سنٹر نزد اے سی کورٹ علی پور ☆ چنگوانی نیوز ایجنسی ہیڈ بکائی شریف ☆ عاشق کتاب گھر چوک گھنٹہ گھر لیاقت پور ☆ الحمید پوسٹر ہاؤس لاری اڈا سبزی منڈی روڈ بہاول پور ☆ فرینڈز بک ڈپو نور پور نورنگا (چکر) ☆ گبول بک ڈپو بھونگ شریف ☆ الغفار بک سیلز چوک منیر شہید احمد پور شرقیہ ☆ ماجد اولڈ بک سیلر اندرون بوہڑ گیٹ نزد پیپل والی مسجد ملتان ☆ شیخ محمد حسین بکسیلر فوارہ چوک جھنگ صدر ☆ سٹی کتب خانہ اینڈ سپورٹس کارنر اندرون سٹی پلازہ جام پور ☆ نیوز شاہد کتاب گھر حاجی پور روڈ فاضل پور ☆ مشتاق بکڈپو اندرون تحصیل بازار نزد تھانہ سٹی احمد پور شرقیہ ☆ ناصر بھٹی کتاب گھر محلہ پٹھانانوالہ نور پور تھل ☆ رفیق خان پوسٹر ہاؤس چوک بخاری کہروڑ پکا ☆ سہیل جنرل سٹور خان گڑھ ڈومہ ☆ مکتبہ اسلامیہ نوری جامع مسجد شجاع آباد ☆ سانگی کتاب گھر مہر پور۔

قرب دی خاص نشانی بن گئے
فقر دے وچ لاثانی بن گئے
دنیا کوں جئیں چھوڑیے ظفرؔ
محکم الدین سیرائیؒ بن گئے

اَیرے پاجھ دیوار نی بنڈی
دنیا کہیں دی یار نی بنڈی
عشق والیں دے روضے ہوندن
منکر دی دربار نی بنڈی

کوہ فرلانگ تے میل نی ویندا
موسیٰ پاک خلیل نی ویندا
سئیں تاں ظفرؔ اوں جاہ گئے ہن
جئیں جاہ تے جبریل نی ویندا

منکر سئیں دا نیک نی لگدا
عاشق کہیں دی ٹیک نی لگدا
پَر جبریل دے جتھاں سڑدن
سئیں دے وال کوں سیک نی لگدا

قرب ڈیون یا دوری ڈیون
جیکوں اِذن حضوری ڈیون
محفل اوہو ظفؔر کریندے
جیکوں سئیں منظوری ڈیون

کوئی آپ مونجھائے کوئی پے تے خوش اے
کوئی خود کوں طیبہ دونے تے خوش اے
نبیؐ دے ناں دا لنگر ہے ظفؔر
کوئی گھن تے خوش اے کوئی ڈے تے خوش اے

محبت دے پندھ دی تاں ریلی نی مُکدی
ہزاریں دے مجمعے کوں لیلی نی مُکدی
ظفؔر دم چا کرے جے زہرا دا بابا
تاں تریہی سال پِنڈوں دی تھیلی نی مُکدی

باطل کفر دے دعوے تھے گن
منکر بوّے باوے تھے گن
سئیں دی ظفؔر جو آمد تھئی اے
سُکے وَنڑ وی ساوے تھے گن

کر ہوں سال چرانداں چس پِن
منہ اَنڑ بول وی خبراں ڈس پن
ہک محبوب دے صدقے ظفؔر
سُنج بَر اُجڑیاں جھوکاں وس پن

تھے مسئلے توحید دے طئے ہگن
حربے تھی ابلیس دے زئے ہگن
قدم جو ظفؔر زمین تے لائے نیں
دنیا دے بُت موندھے ڈھے ہگن

حق و باطل دی ہئی او جنگ اے
بدال کربل دے چھوڑیے رنگ اے
اے تھی نی سگدا ظفؔر کیڈاہین
حسینؓ شمر توں پاٹی منگ اے

حق دی قدر شناس بٹا ہگئی
ادب دا عین عکاس بٹا ہگئی
نوکری حسنؓ حسینؓ دی ظفؔر
غازی کوں عباسؓ بٹا ہگئی

نعت شریف (اُردو)

بس اپنا دِل لگاؤ سرکارؐ کی گلی میں
غم جو بھی ہیں سناؤ سرکارؐ کی گلی میں

دنیا کے تاجور بھی ٹکڑوں پے پل رہے ہیں
اِک بار دیکھ آؤ سرکارؐ کی گلی میں

سارے جہاں میں تم کو مرہم نہ گر ملے تو
دِل کے الم مٹاؤ سرکارؐ کی گلی میں

طیبہ کے جبل سارے واضح صدا ہیں دیتے
آنکھوں کو بھی جھکاؤ سرکارؐ کی گلی میں

ہجرِ نبی میں ہر شے طیبہ کی رو رہی ہے
پتھر بھی جو اُٹھاؤ سرکارؐ کی گلی میں

دوزخ سے بچنے کا ہے واحد ظفرؔ طریقہ
اپنی قبر بناؤ سرکارؐ کی گلی میں

نعت شریف

ہر نبی جیندے کیتے آنوں دی منگ دُعا گیا
خاطر جیندی دنیا بنّی آخر او سوہناں آ گیا

دھرتی مکے دی وَس پئی سبزہ چمائیس کوبکو
اُجڑی زمین کوں پل دے وچ جنت نما بنّا گیا

ہر دور وچ سئیں دا گزر تھیندا ریہے ہر ہک کنوں
کہیں کوں اُتھاں سجدے کرا کہیں کوں اِتھاں بچوا گیا

رَبَنا وَالبعث فیھم منگدے رہن مُرسل دعائیں
بُت ڈٹھے سب منہ دے بھر کعبہ وی سر جھکوا گیا

قبریں دیوچ رحمت نبی منگ گئے ستم ساریں دے ہن
مُطلب دا چن جگ دا سجن رکھ تے قدم بخشا گیا

خوش تھے جیڑھا مدنی کیتے رب نی ڈِٹھاتُوں کون ہیں
مسلم وَڈّے فتویں دیوچ کافر ہے فائدہ چا گیا

پُچھ ونج ظفر میلاد دا دہلی دے ہوں عاشق کولھوں
جو سر دی ٹوپی وچ تے کر حُب دا حق ادا گیا

بے ثمر جو باغ ہَن مدت کنوں ہوں سال تمامی پھل گے ہَن
پھل اتنا ہا ہر بوٹے تے لڑ نال زمین دے رَل گے ہَن
تھیاں عام چرانداں مال کیتے آ رونق دے وچ تھل گے ہَن
اینجھا ظفؔر زمین تے سبزہ تھئے کائنات دے ڈکھڑے ٹل گے ہَن

خزاں دے بدلے بہار ڈیندے
نصیب سُتے سنوار ڈیندے
علیؓ توں ظفؔر کوئی روٹی منگے
تاں بخش ہونکوں قطار ڈیندے

مسدس

عقل دنگ تھی ویندے سوچیندیں سوچیندیں پتہ نی کڈن داہا لگیا خزانہ
نہ تسبیح نہ نعرے نہ چرچے کہیں جاہ نہ مسجد نہ مندر نہ نفل دوگانہ
نہ جنت نہ دوزخ نہ دنیا نہ عقبیٰ نہ ہفتہ چھاڑا ورھیو نہ ماہانہ
قدسی کتاباں صحیفے نہ مُرسل نہ عرشاں کرسی زمیں نہ زمانہ
فلک اُتے تارے نہ پے کوئی نظارے نہ دھرتی کوں ظفرؔ خدا نے سجایا
کتاباں گواہ ہِن خدا دی قسم ایں خدا پہلے پہلے محمدؐ بٹایا

نعت شریف

ہن عرش کنوں ارفع قدمین نبی سئیں دے
خود عرش ریہے چُمدا نعلین نبی سئیں دے

نعلین محمد دا عاشق جیڑھا تھیوے
متوجہ اُڈاں رہندن چشمین نبی سئیں دے

قسمت ہوں صحابی دی کائنات کنوں وکھ اے
لا سینے جو کھڑدا ہا نعلین نبی سئیں دے

سئیں ٹُردے رہین اکثر مکے یا مدینے وچ
ہیں سانگوں تاں افضل ہن حرمین نبی سئیں دے

واجب ہے ظفؔر ہوں تے فردوس خدا سئیں دی
ہکوار جیڑھا ڈیکھے نعلین نبی سئیں دے

اپڈ وں وَس پئی دھرتی اُجڑی ہوئی اوڈ وں کُل سموات کوں رنگ لگ گے
ہَن خوشیاں فرش فلک اُتے ہر ڈینہ تے رات کوں رنگ لگ گے
پیا لنگر خدائی چلدا ہا منگی جئیں خیرات کوں رنگ لگ گے
ہک ظفؔر حضور دا جمناں تھے سُنج بَر کائنات کوں رنگ لگ گے

کر سجدہ سئیں تے آندیں ہوئیں ڈے اپنڑی اُمت دا حال ڈتے
ایندے شان کمال کوں ڈیہدیں ہوئیں کر کعبے استقبال ڈتے
بھا بُجھ گئی تخت اُلٹ تھی گئے کسریٰ دے کنگرے ڈال ڈتے
ایندے ظفؔر قدم دی برکت نے کائنات دے بخت بدال ڈتے

قصیدہ شریف

کربل دے وقوعے دی تحریر کوں ڈیکھو
پیوست لہو وچ ہر تصویر کوں ڈیکھو

جو خواب خلیل اللہ ہوں عرصہ ڈٹھا پہلے
ہوں خواب دی اَج پوری تعبیر کوں ڈیکھو

آواز ملائکہ دی کربل دے اندر آئی
معصوم دا گل ڈیکھو اوڈوں تیر کوں ڈیکھو

گلشن دے ڈو ہیں گل بی بی نے لٹا چھوڑیے
سید دی صبر والی ہمشیر کوں ڈیکھو

اکہتر کوں سُما سید ہک درس ڈتا وَل
منہ اُف نہ تھیوے ہرگز تقدیر کوں ڈیکھو

محمدؐ دی صدارت وچ ہن سارے نبی اِتھ کر
ربّ آپ اَکھیندا ہا شبیرؑ کوں ڈیکھو

اُمت دی ظفرؔ خاطر سجاد سفر کیتن
پندھ پیریں دا گل زنجیر کوں ڈیکھو

ہر ہک اِچ فرق نی تھی سگدا
ہر ذرہ ذرق نی تھی سگدا
جیندا ظفؔر مدینے منہ ہووے
او پیڑا غرق نی تھی سگدا

ساحل دا پندھ تاں سفینے توں تھیندے
جیڑھا پھل وی ہووے زمینے توں تھیندے
امیراں دے کم تاں ہر جاہ توں تھیندن
غریبیں دا کم بس مدینے توں تھیندے

ہیندے آندیں شرکت ختم تھی گے
ہر رسم رواج عدم تھی گے
ہیندے نور دی برکت نال ظفؔر
کُل روشن عرب عجم تھی گے

نہ گلشن نہ خار دے ذکر اِچ
نہ ہئے باغ بہار دے ذکر اِچ
زندگی ظفؔر گزار توں اپنی
مٹھے مدنیؐ یار دے ذکر اِچ

عین اصول اِچ زندگی گزرے
خاص معمول اِچ زندگی گزرے
جیونڑ دی چس تاں ہے ظفرؔ
عشق رسولؐ اِچ زندگی گزرے

ذہن کوں نہ پا رولڑے دے وچ
نہ رہ شک دے چولڑے دے وچ
ایڈوں اُوڈوں کجھ نہ ملسی
حاضری ڈے آ گولڑے دے وچ

وقت انعام دے نظر ٹپے گن
اثر اسلام دے نظر ٹپے گن
آمنہ سیٹ کوں گھر وچ ظفر
جھگے شام دے نظر ٹپے گن

صحابہ اپٹیاں حیاتیاں وارین
نہ اُف کیتو نے نہ تھک تے ہارین
توٹیں جو ظفر سمائے نے بھاہ تے
بلالؓ انگاریں تے نعرے مارین

قدسی عرش توں سارے لہہ آئے
کرن تمام نظارے لہہ آئے
لائٹنگ کرن دی خاطر ظفرؔ
خود آسمان توں تارے لہہ آئے

اے درخت دھرتی تے سارے کیوں لائنس
تے پھل باغ بوٹے پیارے کیوں لائنس
ساکوں تاں رُکیندو جو لائٹنگ نہ کرو
خدا توں تاں پچھو اے تارے کیوں لائنس

فقط ہیں جذبے اِچ جنون رہندے
عجب ہیں دِل اِچ قانون رہندے
نبی دی محفل ظفؔر کریجے
تاں سال پورا سکون رہندے

او اِتھ اُتھ وی خوشحال ہوسے
نہ کہیں جاہ مونجھ ملال ہوسے
جیڑھا ظفؔر میلاد منیندا ہے
صدیق اکبرؓ دے نال ہوسے

دِل باغ بہار اُچھک ونج تھے
سر بھج دہلیز تے ٹھک ونج تھے
رب کُل کائنات کوں کیوں جوڑیے
ساکوں ظفؔر مدینے پک ونج تھے

او وقت ہا غربت سر تے ہئی سئیں بخت دیاں واگاں موڑ ڈتن
جئیں ڈینہ دا گھر مہمان آ تھے رب کہیں شے دے نہ تھوڑ ڈتن
سر سبز پہاڑ اِن چوٹیں تئیں رب رزق دے رستے جوڑ ڈتن
ساڈے گھر وچ ظفؔر حضور جو اَئے اساں ڈیوے بالن چھوڑ ڈتن

ودھ فلک توں شان اِچ دھرتی ٻگئی جڈاں قدم حضورؐ نے لاتا
جھک کعبہ عین ادب اِچ ٻگیا جئیں سمت حضورؐ کوں پاتا
ہر پاسوں نور دیاں لاٹاں ہَن جُڑیا نور دے نال جو کھاتا
جڈاں ظفر نبیؐ سئیں طائف اِچ ٻگن کہیں ڈیوے اِچ تیل نی پاتا

ہر ہک دی شان دی جتھ حد اے ایندا اوں جاہ توں آغاز اے
ارکان اسلام دے بنڈے ٻگن میڈے سئیں دے سب انداز اے
محتاج نے مفلس لوکیں کوں ایندی رحمت پاک تے ناز اے
سڈے ظفرؔ کوئی اُمتی ڈکھ دے وچ اوندی سُنڑ ٻگھندن آواز اے

ساڈی حُب دیاں قائم دیواراں ہِن تیڈے کرم دے تاک دے آسرے تے
اساں داروں درد بُھلا چھوڑین تیڈے در دی خاک دے آسرے تے
سب نیک بہشت دی تانگھ اِچ ہِن عملیں دی پُڑاک دے آسرے تے
بچے ظفؔر اساں گنہگار پلیے تیڈی رحمت پاک دے آسرے تے

جیڑھا سجدہ جُھکدے اوسر چنگاں ہوندے
لگے جیڑھا عشق اِچ اوزر چنگاں ہوندے
جتھاں ذکر ظفؔر نبیؐ سئیں دا تھیوے
او شاہی محلیں توں گھر چنگاں ہوندے

محل نہ مربعیں تے مِلّیں داکم اے
نہ سونے تے چاندی دے سِلّیں داکم اے
نبیؐ سئیں دی ظفؔر اے محفل سجاون
اے دولت داکم نی اے دِلّیں داکم اے

عقل دے عُقدے نیڑ ڈیندے
مُکا تمامی اے جھیڑ ڈیندے
ظفؔر ہے کیکوں پیار کتنا
ربیع الاوّل نکھیڑ ڈیندے

مسدس

کوئی چھوڑ گھر کوں وطن کوں سٹ تے آبڑ وساوے تاں پتہ لگسے
نہ وستی ویڑھا نہ کوئی آبادی آ دیرا لاوے تاں پتہ لگسے
غضب دی گرمی قہر دی دُھپ اِچ کُئی جھٹ نبھاوے تاں پتہ لگسے
لکھیں دے مجمعے کوں خشک لبیں کوئی حق اَلاوے تاں پتہ لگسے
ایویں سمجھ نہ کڈاہیں اَوسے حسینؓ ابنِ علیؓ دی عظمت
کُئی لاش بجٹیں دی بَر بیاباں آ کلھیں چاوے تاں پتہ لگسے

کوئی فرد ولی نی بن سگدا پئی جے تک نظر علیؓ کائنی
کرے لکھ دعوے ہک لکھ دانئیں جے سئیں دی مہر لگی کائنی
کائنات اِچ پیر علیؓ وانگوں کوئی جگ تے ڈھیر سخی کائنی
بنِ ظفر جماعت اساڈی دے کہیں فرقے اِچ گول ولی کائنی

ہوں کعبہ ربّ دا شان والا ہینکوں رحمت نال جلی ڈٹھے
ایندا ڈیکھنڑ عین عبادت ہے تاہوں مرسل غوث ولی ڈٹھے
اینکوں ڈیکھ تے جئیں وی جو منگیے اونکوں وَل کونین سخی ڈٹھے
ہک ظفر علیؓ دا جگ دے وچ جئیں کعبہ چھوڑ نبی ڈٹھے

کیا پُچھدو کیا میں عرض کراں لجپال علیؓ دی عظمت
جیندا اجمتاں کعبے پاک ہووے جیندی مسجد پاک شہادت
جیندا ذکر وظیفہ اوّل ہے جیندا چہرہ تکنڑ عبادت
ہے ظفؔر اینجھا لجپال علیؓ گھر فاقے باہر سخاوت

منکر علی دے گھر دا رہندا نی چین نال
دنیا دا قائم نقش اے پاکیں دی دَین نال
ذکرِ حسینؓ کرو ہنجھوں ظفؔر آ ویندین
پانڑی کوں اتنا پیار اے ہُنڑ وی حسینؓ نال

پُر درد ہے وقوعہ زہراؓ دے چین دا
قصہ عظیم تر ہے پوری کونین دا
سجدے توں سَر تاں ہر کوئی چیندے ظفرؔ نمازی
مُکا نی اَج تلک کیوں سجدہ حسینؓ دا

حسینؓ بیعت اے کیوں نی کیتی ہے مسئلہ واضح لُکیا تاں کائنی
یزید ظالم یزید فاسق او کہیں گناہ توں چُکیا تاں کائنی
جتی وی خامیاں سبھو ہوندے وچ او کہیں ستم توں رُکیا تاں کائنی
او سر کوں ظفرؔ توٹیں جو گٹ گن حسینی سر ہا جھکیا تاں کائنی

دارین دے درخت قلم تھیون توٹیں بحرِ جتی ہِن سُک ویندن
بھانویں تخت نشین ہِن سدرہ دے ایندے قدمیں آ تے جُھک ویندن
ایندے کرم تے ہر کوئی پلدا اے پے گھن مُرسل خیر دے مُک ویندن
کائنات دے ظفؔر کل جُملے ایندی پہلی میم تے مُک ویندن

بگیاں کرِناں قرنِ دے قرنی تیئں جڈاں اے آفتاب تجلّیں وچ
کئی وقت دے شاہ جُھنڈ اپنڑے ساہ وڈّے رُلدے ہِن اوندے گلّیں وچ
اے ساریاں سَئیت دیاں گالھیں ہِن نئیں مِلدا محض مصلّیں وچ
کہیں جنگلیں ظفؔر دیدار کیتن کئی رُل ہِن شیش محلّیں وچ

لگی سُدھ کفار کوں سئیں دی وَل جڈاں گھر دے باہروں پُنج ونج
قرآن دے حرف نبی سئیں دو رحمان دے واروں پُنج ونج
جتھاں ظفر مسیحا موہنجھے تھن ایندے لب دے داروں پُنج ونج
ونیا عقل دے اندھیں نور نہیں توٹیں عرش دے پاروں پُنج ونج

جیڑھی جاہ قرآن شریف دی ہئی اوہا جا آ' ٹی وی مَل ونج گئی اے
آندی نئیں آواز تلاوت دی جئیں جا اے لعنت چل ونج گئی اے
ڈاہ سال توں لا تے ہڈھڑے دی ڈینہ رات طبیعت رَل ونج گئی اے
نئیں سجدے کرن دا ڈا آیا سکرین تے زندگی گل ونج گئی اے

ہے پنج سو سال اَسمان پرے بجلی رفتار دے دیریں وچ
ست فلک رلاؤ تاں سدرہ ہے قرآن دے زبریں زیریں وچ
سدرہ توں ڈھیر ہے خُلد اگوں اَٹھ گینٹویں میل تے ڈھیریں وچ
توٹیں ظفؔر بہشت بلند جتنا پر ہے سرکارؐ دے پیریں وچ

تیڈی سِک وچ سئیں آں ساہ گزرن نسے منگدے دُنیا ڈھیر ہووے
تیڈے ذکر اِچ زندگی نبھدی رہ جتی عرصہ موت کوں دیر ہووے
ساکوں پل پل وچ سئیں یاد رہیں تیڈی صورت چار چفیر ہووے
تیڈی تات اِچ گزرے رات ظفؔر تیڈی سِک اِچ روز سویر ہووے

جھوک پبلشرز دیاں کتاباں

حسب فرمائش

حافظ محمد وسیم اکرم سعیدی

بھمبھو سندیلہ شہر سلطان